

Izhaja vsako soboto ob
6. uri zvečer.

Prodaja se v tistih tržaških
tobakarnah kakor „Edinost“
po 2 kr. odtis.

Naročniki „Edinosti“ dobi-
vajo to prilogo vse leto,
ako priložijo naročnini za
„Edinost“ še 1 gl.

NOVIČAR

Cene oglasov v „Novičarju“:
so: za petičvrstico 8 kr.,
za naslove z debelimi čr-
kami se plačuje prostor, ko-
likor bi ga obsegalo navad-
nih vrstic. Poslana, javne
zahvale, osmrtnice in do-
mači oglasi, po pogodbi

Frankovana pisma in rokopis
je poštjati vrednostu „Edinosti“.
Nefrankovana pisma se ne
sprejemajo.

V s l o v o !

„Novičar“ jemlje danes slovo od ča-
stih čitateljev. Prišel je izhajati pred
letom dnij in završivši konaj jedni, prvi
svoj tečaj, že je dokončal svojega življenja
tek. Kratko mu je bilo res življenje, ali
brezvspešno in neplodno ni bilo: živel je
in vsaj v približni meri izpolnil že od za-
četka prisojeno mu nalogo.

Povod prenehanju „Novičarja“ je ne-
navaden — tolažil in vesel. —
„Novičar“ ne preneha morda zato, ker ni
imel v sebi pogojev za življenje, ampak
preneha zato, ker nam je ustvaril
pogoje za drugo popolnejše
bitje.

Zahteva, da se razširi list „Edinost“,
ponavljala se je dosledno, ker je resnično
utemeljena v tržaških razmerah, ker izvira
iz tužnega položaja slovenskega življa v
Trstu. O tem torej ni bilo prepira, ali je
potrebno razširjenje „Edinosti“, pač pa
nam je bilo glavno vprašanje: kako to
doseči? Politiško društvo „Edinost“ je
bilo v sitnem položaju: na jedni strani
mu je grozila skrajna potreba, na
drugi pa je videlo pred seboj skoro da
nepremagljive zapreke.

V tej stiski pomagali smo si pred
letom dnij s tem, da smo ustanovili ve-
černo prilogo sobotni številki „Edinosti“,
da smo ustanovili „Novičarja“. Računali
smo namreč, da dobimo z „Novičarjem“
nekako podlago za računanje, kako bi iz-
hajal v Trstu slovenski list, ki bi bil jako
po ceni. „Novičar“ je bil toraj le nekaj
poskus, katerega smo smatrali potrebnim,
predno se lotimo velikega dela — razšir-
jenja „Edinosti“.

Ta poskus se je posrečil.
„Novičar“ se je priljubljal našemu širšemu
občinstvu vedno bolj od meseca do me-
seca, zbok česar se je od začetka jako
skromna razprodaja vlekla dosledno.

Skušnje za „Novičarjem“ so nas vspe-
budile, da smo storili letos — zaupajoč
v požrtvovalnost našega občinstva — od-
ločen korak na poti do razširjenja in po-
polnjenja „Edinosti“. „Novičar“ je bil po
takem zgolj predhodnik boljšemu
novinarskemu zastopniku slovenskih ko-
risti v Trstu.

Zato pa gre srčna zahvala podpira-
teljem „Novičarja“, kajti vsi, brez izjeme,
so pripomogli do napredka.

Sodeči po skušnjah pri „Novičarju“,
gojimo trdno nado, da se tržaško širše ob-
činstvo oprime razširjene in neverjetno
cene „Edinosti“ z isto ljubeznijo in po-
žrtvovalnostjo, kajti pomisliti je, da imamo
še velik korak pred seboj do popolnosti.
Do tega koraka pa pridemo le tedaj, ako
storimo vsi do zadnjega svojo dolžnost.

S tem pozivom se poslavlja „Novičar“
od svojih čitateljev.

„Edinost“ bode izhajala odslej po
tri krat na teden v šestere izdanih in
bode stala:

za jeden mesec	gld.	—90
za tri mesece	„	2.60
za pol leta	„	5.—
za vse leto	„	10.—

Posamični listi se bodo prodajali
po **DVA** novičarja.

Iz tu navedenih, za 6 kratno izdavanje
neverjetno nizkih cen morejo in morajo
posneti čestiti čitatelji, da bode trebalo

vsestranske požrtvovalnosti, ako hočemo,
da se list ne le vzdrži v sedanjih novi
obliki, ampak da se polagoma razvije do
dnevnika. List se bode prodajal po tržaš-
kih tabakarnah po dva novičarja, vsled če-
sar ono občinstvo, ki je kupovalo do sedaj
posamične številke „Edinosti“ in „Novi-
čarja“, ne bode trošilo za 6 kratno izdanje
„Edinosti“ ni novičarja več na teden nego
do sedaj. Menimo torej, da smo šli glede
na ceno do skrajne meje v prilog tržaš-
kemu občinstvu, zbok česar smemo zahte-
vati, da tudi občinstvo stori svojo dolžnost
v vspeh njih, ki so vzeli na svoje
rame veliko novo butaro.

Na vas je sedaj, Slovenci tržaški!

NOVIČAR

Ministrski predsednik knez Windisch-
grätz se je vrnil dne 28. t. m. na Dunaj.

Srbski redovi. Srbski kralj je odli-
koval nadzornika zdravnišča v Opatiji, pol-
kovnika Wachterja, okrajnega glavarja
na Voloskem Fabianija s Takovar-
redom, vladinega svetovalca dr. Glaxa
pa z redom Sv. Save.

Objavljeni zakoni. „Wiener Ztg.“ z
dne 28. t. m. objavlja zakon o novačenju,
o začasnem proračunu, zakon o podpori
trg. mornarici in še nekatere manj važne
naredbe.

Mestni svet tržaški imel je svojo
XX. javno sejo dne 28. t. m. Predsedoval
je župan dr. Pitteri, prisotnih je bilo 35
svetovalcev. Po odobrenju zapisnika zad-
nje seje prečita tajnik poročilo porote za
Rossettijev spomenik. Že pred kakimi tremi
tedni bilo je javno izloženih v dvorani
družbe umetnikov 42 različnih vzorcev,
seveda največ iz Italije. V poroto je po-
klicalo, kakor smo v svojem času javili
obč. predsedništvo poleg dveh domačih,
dva italijanska umetnika. Ta porota si je
vestno ogledala izložene vzorce in izbrala
5 izmed njih kot obzira vredne, izmed teh
5 pa tri, katere je priporočila za nagrado;
te tri vzorce so poslali kiparji: Fasco G.
B. iz Rima, Mauro Benini iz Rima ter
Rivalta in Garella iz Florence. Na temelju
tega poročila predlaga občinsko predsed-
ništvo: 1. da mestni svet vzame na znanje
poročilo in da se izjavi mestni svet kako
postopati s to zadevo; 2. da se zahvaljuje
družbi umetnikov za dovoljenje dvorane
za izložbo vzorcev. Svetovalec Dom-
pieri predlaga, da se izroči vsa zadeva
delegaciji, katera naj stavi svoje predloge,
ker se porota ni izrekla izrečno za noben
vzorec. Ta predlog je bil vsprejet. Zatem
se je vršila razprava o preskrbljenju, od-
nosno odškodnini bivšim mestnim užitni-
skim uradnikom. Mestna delegacija vspre-
jela je Piccolijev predlog izza zadnje
seje, namreč, da se pripozna kot nepre-
trgano službovanje onih užitniških urad-
nikov, kateri so bili odpuščeni leta 1891.
in zatem sprejeti z nova v službo, a njim
naj se odtegne dotični znesek, kateri so
dobili takrat za odpravo enkrat za vselej.
Delegacija pa ni vsprejela drugega dela
predloga, namreč, da bi se morala vsem
odpuščenim užitniškim uradnikom plačati
tri mesece cela doseđanja plača
ter da bi se plačevala mirovina v razmerju
službenih let in starosti dotičnikov (jedno

do treh let). Pričela je živahna razprava, v
katerej so govorili svetovalci Piccoli, Lieb-
man, Luzzatto, Burgstaller in Ventura.
Prvi del Piccolijevega predloga bil je
sprejet z veliko večino; drugi del gori
omejenega predloga, kateri ni sprejela
delegacija, sprejel je mestni svet z 21
glasovi proti 14.

Na to se odobri proračun mestne pli-
narne za leto 1894. Čisti dohodek je pro-
računjen z gl. 255.599-03, računajoč do-
bavo 6,067.900 kubičnih metrov plina.
Upravna glavica za plinaro je stavljena
v predvarek z gl. 250.000, ter se pobla-
šuje mestni svet, da preskrbi še 40.000
gld. pri kakšnem tukajšnjem kreditnem za-
vodu, pod kolikor možno dobrimi pogoji.
O tej priliki priporoča svet. Dollenz,
da se razsvetli stara cesta na Opčine in
cesta, katera vodi iz Rojana na Škorkljo.
Župan obeča, da se bode obziral na to
priporočilo. O proračunu samem pa je na-
stala dolga razprava, koncem katere se je
odobril novi poslovni red mestne plinarne
z 21 glasi proti 12. Seja je trajala do 10.
ure zvečer. — Nocoj je zopet seja, o ka-
teri sporočimo v prvi številki „Edinosti“
po novem letu.

Dohodki občine tržaške. Meseca no-
vembra t. l. sprejela je tržaška občina ob-
činskih doklad na užitniški davek 96.599
gld. 61 kr. in 16.700 gld. občinske užit-
nine, skupno torej 113.299 gld. 61 kr.

Božičnica podružnice sv. Cirila in Me-
toda na Gretl vršila se je minolo soboto
popoldne v Rojanu. Vršiti se je imela
zajedno za oba vrtea v Rojanu in na Gretl,
a gretarski otroci so izostali radi nenadne
bolezni ondašnje vrtnarice, radi česar je
moral odpasti del programa, katerega so
imeli izvajati otroci iz vrtea na Gretl.
Vendar se je ta otroška slavnost izvršila
v občno zadovoljnost in mnogobrojno ob-
činstvo — sobana bila je natlačeno polna
domačega in mestnega občinstva — obču-
dovalo je dovršenost otroških prizorov in
petja. Priroček „Ubožec“, „Miš, miška in
mačka“ in posebno „Jaslica v živih pod-
bah“ bili so biserji v programu ter izva-
jali se točno in sigurno; „Moje veselje“
deklamoval je lepo vrl dečko Kubik Julij.
Gospici V. Kavčičevi moramo sploh
čestitati na lepih vseh njenega pouka.
Razun toček v programu se je izvršilo še
več družih, da se dopolni pomanjkljivost
vsopreda radi neprisotnosti dece iz vrtea
na Gretl. Ganljivo slavnost smo sklenili z
molitvijo, proseč milega Boga za blage do-
brotnike in dobrotnice, ki so tudi letos
tekmovali v obdarovanju potrebnih otro-
čičev. Zastopana je bila tudi tržaška žen-
ska podružnica po svojih odbornicah. Zbok
složnega delovanja v nabiranju radodarnih
doneskov, sporazumno z vrlimi narodnimi
damami v mestu, bilo je možno odboru
letos otroke splošno obdarovati bodisi s
celo obleko, obuvalom ali kosi obleke.
Sploh morajo okoličanske matere hvalo
vedeti uzorni ženski podružnici v mestu
za lepe darove, kajti ženska podružnica
sama je podelila preko 30 celih oblek za
dečke, dočim se je ostalo nakupilo z de-
narjem, nabranim po gretarski podružnici.
Izvestno ostane božičnica vsem v lepem
spominu, ker priča o lepih vseh otroških
vrtev in o — zavédajoči se okolici.

Slovenska listina iz leta 1794. Z
Opčin nam je doposlal g. Anton Vremec

v izvorniku nastopno slovensko listino iz
leta 1794:

Tuje

Matija vedav sin ja Kopa vedala sop-
chinah Deje od stopcu od svojga vozeta
inu od svojeh trejh botev U' Leti 1794
na 23 dan soszna mesza inu vale v tistim
lejtju me ste dali per ve bot na kot od
mojga porta 33 slati 17 Toler jo od osen
petiz inu ennega od shtereh petiz Ki se
biu ga primo od svojga tasta od brata
Primosha oremza inu te denarje ste dali
U' Lejtju 1794 na 23 dan maja messza inu
ke te denarje Ne smo doma imeli smo se
udushili per Loserjzinu martini shoshzhi
de smo Ioh tebt dali ja reja jih primev
jih sem

Matija vedau.

Čujte in — smejajte se! Prepogosto
že nas je doletela dvomljiva čast, da smo
se morali baviti z glasilom, izhajajočim v
onem mestu, ki sluje, da je „najbolj nem-
ško mesto“ (v političkem pogledu namreč)
vse Avstrije — tam v lepem Gradcu.
Graška „Tagesposta“ si je najela tudi pri-
nas v Trstu „dopisnika“, ki jej redno do-
pisuje in — laže, laže tako, da kar blisk.
Zadnji dopis pa je uprav gorostasen —
toliko glede na predrznost, s koje zavija
javno notoriško in vsemu svetu poznano
resnico — kolikor tudi na budalost do-
pisnikovih trditvev. Res ne vemo ali bi
bolj občudovali dopisnikovo predrznost ali
pa njegovo — neumnost! Čujte torej
in — smejajte se!

Vladike Tržaškega, mtna. dr. Gla-
vine „slavofilske tendencije“
so obče znane; ta vladika je v stro-
gem nasprotju z dr. Flappom, kateri
poslednji se protivi na vse kriplje poru-
ščenju katoliške cerkve, ergo: dr. Gla-
vina hoče porušiti katoliško
cerkev; vsa mesta kanonikov so popol-
njena po Slovanih, jeden sam korar je
Italijan, a še ta je „slepo orožje“ svojih
tovarišev; naša škofijska kurija
teži na Vzhod (v Rusijo!!) na
mesto v Trstu, zbok česar se ni čuditi
— dragi čitatelji, sedaj pa se že morate
prijeti za trebuh, da ne počite! — da se
v škofijski kmetje z ženo in otro-
kom vpred izneverjajo rimsko-
katoliški veri ter prestopajo
v razkolno cerkev!

Zdaj pa veste: naš milostljivi vladika
je pavalavist; tržaški duhovniki gra-
vitirajo v Rusijo; tržaški škof pa goni
nevedne kmete iz katoliške v pra-
voslavno cerkev.

Zdaj nam povejte: ali naj se jezimo
ali smejemo?! Najprimerneje bi bilo
mendati, ako bi temu človečetu mogli plu-
niti v obraz.

Zimske vojaške vaje. Iz Lvova poro-
čajo, da bodo koncem januarja meseca a
prihodnjega leta okolo Przemysla v Gali-
ciji velike zimske vojaške vaje.

Italija — Trstu. Diplomatiškim potom
je poklonila italijanska vlada mestni knjiž-
nici tržaški tretji zvezek Galilejevih del,
kateri je bil izdan pod pokroviteljstvom
italijanskega kralja. Tržaška občina od-
pošlje zahvalno pismo.

Sodnijske razprave v Pragi. Dne 29.
vršila se je v Pragi pred izjemnim sodi-
ščem razprava proti trem mladeničem, za-
toženim, da so raztresli na grob pesnika
Havljičke listke, na katerih je bilo napi

sano: „H u s se je bojeval z besedo, Žižka s akiro, a mi se bodemo z dinamitom“. Zatoženci so bili obsojeni vsak na šest tednov zapora, ker so odobrvali s temi listki nepostavna in nevarna dela.

Burja ubila človeka. Že tri dni razsaja v Trstu strahovita burja, katera je zahtevala mimo raznih manjših nezgod, tudi človeško žrtev. Včeraj poslal je posestnik Ivan Tavčar, stanujoč pri Sv. Mariji Magd. Dolnji hšt. 126, blizu Žavelj, svojega 17 letnega sina Antona z vozom, v kateri je bil vprežen vol, po smeti. Mladi Tavčar se je vračal proti poludne domov. Ko je bil že blizu domačije, prevrne silni piš burje voz in trešči mladeniča ob zid. Smetje ga je skoraj vsega pokrilo. Čez nekoliko časa pride po isti cesti nek kmetovalec, kateri je opazil nesrečo. Hotel je dvigniti mladeniča, toda isti je bil že mrtev. Burja ga je bila treščila s tako silo ob zid, da si je razbil črepinjo. Misliti si moramo žalost očetovo!

Koliko vojakov dajo posamični narodi Avstro-Ogerske? Po službenih podatkih dajo vsako leto novincev: Nemci 227.000, Čehi 174.000, Madjari 172.000, Hrvatje 78.000, Poljaki 75.000, Malorusi 74.000, Romunci 47.000, Slovenci 27.000 in Italijani 13.000. Po teh podatkih dajo avstro-ogerski Slovani skupno 430.000 novincev, torej za 30.000 več, nego Nemci in Madjari združeni.

Pomnoženje ruske vojske. Car je odredil s posebnim ukazom, da se osnuje v Rusiji 15 novih rezervnih brigad. V to svrbo spremenili so izmed 60 ruskih rezervnih batalijonov 60 v polke po dva batalijona. S tem je pomnožena ruska vojska za 60 batalijonov. Nove brigade nosijo številke 49 do 64 ter 3. in 4. kavkaška rezervna brigada. Vse te brigade pa so „brigade“ le po imenu, kajti v resnici so peš-divizije. Takó ima Rusija sedaj 65 peš-divizij, katere zadoščajo same po sebi za popolnjenje 23 vojev. Poleg teh ima Rusija v Kavkazu na razpolaganje še vedno dovolj čet, da osnuje v slučaju potrebe nove voje.

Ruske tovarne. Po statističkih podatkih delovalo je leta 1892. v Rusiji 23.520 različnih tovarov, v katerih je poslovalo 752.726 delavcev in delavk. Te tovarne potrošile so v enem letu 161.334.971 pudov oglja, 35.526.528 pudov ostankov nafte in 4.563.098 sežnjev drv. Vrednost izdelkov vseh tovarov cenil se na 1.263.074.000 rubljev.

Na Španijolskem so zaprli doslej 128 anarhistov, od katerih pride 30 pred vojaško sodišče. Vlada pošlje tudi inozemske anarhiste v kazenske kolonije.

Zakonska sreča. 29letni izvožček Richard Steinboch, stanujoč v hiši št. 29 ulice Rigutti, spril se je svojo zakonsko polovico, na kar je razžaljena ženska vzela svojo deco in zapustila stanovanje. Dne 28 se vrne Richard nekoliko vinjen domov, in ker ni našel svoje ženice, razjezil se je takó, da je — zažgal zakonsko posteljo. Gosti dim je privabil sosede, kateri so izvlekli pol zadušenega Richarda iz sobe in pogasili ogenj. Ta „domači“ ogenj je baje zapet vnel ljubezen med zakonskima, katera si morata kupiti le nov slamajak, da bode sreča popolna.

Zaradi goljufije so zaprli dne 29. t. m. 30letnega mešetarja s senom Antona P. iz Sožane in 18letnega izvožčka Rudolfa L. iz Gabrovice, ker sta osleparila g. Eekla, stanujočega na Kolonji, za voz sena, vrednega 40 do 45 glp.

Živinski stariši. Rudar Ivan Gašpar v Ščavnici na Češkem je sovražil svoje novorojeno deto radi tega, ker je njegova žena ni mogla služiti vsled tega, ker je izgubila varovani dete. Sklenil je iznebiti se ubogega otroka. Prisilil je svojo ženo, da je otroka pustila poginiti od lakote! Nečloveška stariša so zaprli, ko sta šla k pogrebu svojega otroka.

Vojak samomorilec. 23-letni mornar pri c. in kr. vojni mornarici Karol Rangher obesil se je dne 28. t. m. v hlevu poleg poslopja hšt. 176 na Škorklji. Truplo so odpeljali v mrtvašnico vojaške bolnice.

Sodnijsko. 40 letni Paskval Zupančič iz Pomjana je obsojen radi teškega telesnega poškodovanja na 8 mesečno ječo. — 56letni Peter Kocjančič iz Kopra je dobil 6 mesecev ječe radi javnega nasilstva.

Tatvina po današnji šegi. Iz Stuttgarta poročajo, da so vkradli neznani zločinci iz nekega skladišča blizu Dettingena 35 kilogramov dinamita. To bode pokalo!

Voda za jetnike. Mestna občina je dovolila trošek 282 glđ. 37 kr. za vpekljanje nabrežinske vođe v policijske zapore v ulici Tigor pod tem pogojem, da nos stroške za uporabljeno vodo državna uprava.

Ako bode led? Mestni magistrat je stavil na razpolago eksekutivi znesek 450 glđ. za nakup peska za posipanja cest, ako nastane led.

Statistika tržaška. Od 17. do 23. t. m. rodilo se je v Trstu 80 otrok (39 moških in 41 ženskih); mrtvorojenih bilo je 8. Umrla je 101 oseba (45 moških in 56 ženskih). Mrličev pride po tem razmerju 33:17 na vsakih 1000 duš.

Morilec in samomorilec. V Gradcu je ustrelil krojač Ivan Werringer svojo spečo ženo in zatem ustrelil samega sebe. Werringer je bil bolehen in nekoliko prenapet.

Samomor. 17letna šivilja Mercedes Tamburlini, stanujoča v ulici S. Michele št. 16., zastupila se je dne 27. t. m. v svojem stanovanju. Poklicali so najprvo Trevesa v pomoč, toda njegovi naporji bili so zastonj, vsled česar je dal prepeljati nesrečnico v bolnico. Tudi tam jej niso mogli pomagati; čez neka ur je umrla v strašnih bolečinah. Ne ve se, zakaj si je sicer jako pošteno in marljivo dekletko končalo mlado življenje. Menda zbok nesrečne ljubezni?

Poskušena samomora. 43 leta delavka Maria Kopal skočila je raz cesto v Barokovljah v morje. Na srečo jej je sledil nek znanec, kateri jo je spravil naglo na suho. Kopalova se je skregala s svojim možem in zato se je hotela utopiti. — 35-letni brezposelni trgovski agent Emil Panfili, stanujoč v ulici delle Beccherie hšt. 5, skočil je včeraj popoldne raz obal Mandracchio v morje. Ko pa je do dobra občutil mrzlo vodo, kričal je na vse grlo v pomoč. Spravili so ga na kopno, ga osušili na policiji in ga potem odpeljali v bolnico, v oddelek za opazovanje.

Zločin. Posestnik Švab pri Sv. Mariji Magdaleni dolnji hšt. 8 poslal je dne 29. t. m. svojega 13 letnega sina Josipa k posestniku Juriju Vechietu pri Sv. M. M. D., da pripelje nek voziček. Pri Vechietovih je bil doma jedino le 17-letni hlevar Anton Babič, kateri je sprejel dečka z nekim kolcem, katerega je izpulil v bližnjem vinogradu in ga dreznil tako nesrečno v levo oko, da mu je isto takoj izteklo. Nesrečnega dečka so odpeljali v bolnico, hudobnega hlevarja pa so odpeljali v zapor.

Krasni hrvatski ilustrirani koledar „Bog i Hrvati“ dobiva se v tiskarni Dolenc po znižani ceni 70 kr. iztis. Ta koledar prinaša poleg jako dobro pogojenih podob hrvatskih prvakov, biskupa Strossmajerja in Starčevića, še obilo družih lepih podob in obilo zabavnega gradiva.

Nemci v Škocijanu. Letos je šesto leto, odkar prireja „Nemško planinsko društvo“ v Škocijanskem šolskem poslopju božično drevesce. Tako je bilo tudi dne 26. t. m. Vodstvo Škocijanske ljudske šole se zatorej iskreno zahvaljuje v tukajšnjem nemškem listu vsem dobrotnikom za darila, katera so sprejeli otroci „od veselja žarečimi lici“.

Loterijske številke. Izžrebane 26. t. m. V Pragi: 67, 25, 44, 46, 21. V Lvovu: 11, 54, 58, 6, 34. V Hermanovem: 72, 79, 36, 22, 38.

Božično darilo.

Izvirna povest. Pripoveduje Aleksandrov. (Konec).

V. Božični večer je. Oče Vladimir je bil s svojimi pri večernicah, potem je sedel s Pavlico v spalnici, čakajoč da ju pokliče po stari navadi mati Metka k božičnemu drevescu. Gospodinja je ukazovala med tem v kuhinji, potem pa je stopila v „božično svetlišče“, prižgala lučice na drevescu, pregledala še jedenkrat zadovoljno vso krasoto in zaklicala v spalnici željno pričakovani poziv: „Pavlica! Stari! Pridita!“ Brhka Pavlica čakala je že nestrpno pri priprtih vratih. Kot srna je skočila v blestečo božično sobo in predno si je še ogledala vso krasoto, objela in poljubila je svojo dobro mater. Oče Vladimir je stopal počasi, z nekako važnostjo, kakor se spodobi dobro rejenemu „mestnemu očetu“. Bliščalo ga je sicer leskeče božično drevesce, vendar pa je opazil takoj omot z velikimi pečati. Nogovice na njem, znamenje trajne ljubezni njegove družice, katere je vsako leto s posebnim veseljem sprejel in z njimi v roki poljubil zvesto soprogo, je nocoj odrinil na stran. „Akademija znanosti!“ vskliknil je in se bolj zgrudil kakor sedel na stol. S tresočo roko in v nekakem svetem strahu začel je odvezavati omot. Pazil je pa skrbno, da ni poškodoval velikih pečatov, kajti greh bi bil razrušiti cesarskega orla, ki je takó ponosno širil svoji peruti med napisom akademije. Pavlica imela je dokaj opraviti, dokler si je ogledala sedaj to, sedaj drugo darilo. Sklajala in plesala je od samega veselja. Mati Metka stopila je nekoliko v stran. Zbolelo jo je srce, ko je Vladimir odrinil nogovice brezbržno v stran in se lotil akademiškega omota, razumela je pa razburjenost svojega soproga, radi česar se je potolažila, misleč na veselje svojega Vladimirja, ko ugleda visoko nepričakovano odlikovanje. Dolgo časa je trajalo, dokler je Vladimir skrbno odstranil zamot. Kaj je pa to? Pokazala se je ista škatlja s steklenim pokrovom, katero je pred poldrugim letom odposlal iz kopelji akademiji. Pod pokrovom bili so razni metulji in hrošči z zlato črko „P.“ na krilih. „Hu! Kaj je to?“ zamrma Vladimir. Skrbno privzdigne škatljo. Pod njo je drugi omot. In kaj je v njem? Najprvo skrbno povit zvezek, v katerem so bile lepo stisnjene in prilepljene razne cvetlice z zlato črko „P.“, potem še jeden zvezek: v tem je bila čedno pisana Vladimirjeva „učena razprava“ o priloženih hroščih, metuljih in cvetlicah. Oče Vladimir preobrne pazno list za listom — toda nikjer ni opazil drugega, nego plod svojega trudapolnega, dolgoletnega preiskovanja. „Zlodej! Kaj je to!“ razjezi se oče Vladimir. „Kaj pomenja to?“ Sedaj zagleda v omotu še list papirja. „A! tu je pismo! Metka! Vidiš; tu je pismo akademije! Hurà!“ Sedaj je poskočil s pismom v roki in objel Metko. „O joj!“ vsklikne mati. „Pazi vendar, da me ne zadušiš! Kaj pa ti pišejo, da si tako vesel?“ — „Kaj mi pišejo?! A res! Skoraj sem pozabil čitati. Metka! Pavlica! Stopita bliže, da čujete, kakó me odlikuje akademija! A k a d e m i j a! Razumeti-li, kaj pomenja ta beseda? Poslušajte!“ Oče Vladimir se razkorači in začne z drhtajočim glasom:

„Velepoštovani gospod!

Čast nam je bila sprejeti Vašo preiskavo o čudovitih rastlinah in mrčesih, katere ste našli in jih marljivo preučevali...“

— „Ali si slišala Metka? Čast nam je bila in katere ste Vi našli in preučevali!“ Tako piše akademija in piše meni!“ — „Kakor je naša dolžnost, dali smo stvar preiskovati našim strokovnjakom, kateri so našli, da so zlate črke „P.“ narejene z navadno žolto barvo, in ako ne bi bili poizvedeli...“ Oče Vladimir se je zgrudil na stol... „Na-

rejene z žolto barvo! To je preveč, to je moja smrt!“ Pismo mu je padlo iz rok. — „To ne more biti! Oslil so ti učenjaki! Oslil! Jaz, da sem napravil črke z rumeno barvo! To je pa vendar preveč! In na božični večer me žalijo takó!“ — Vladimir se je raztogotil. Pavlica je prestrašena položila na mizo zapestnico, katero je baš občudovala in se plaho stisnila k materi. Metka je tolažila razjarjenega soproga: „Ali Vladimir! Za božjo voljo! Pomisli, da je nocoj Sveti večer! Ne žali Boga! Ne preklinjaj! Prečitaj do kraja to nesrečno pismo!“ Vladimir ni maral poslušati, marveč jezil se je dalje. Metka pobere pismo in nadaljuje: . . . „poizvedeli, da ste skoz in skoz poštenjak, mislili bi, da namerjate briti norce iz akademije. Prišli smo pa do spoznanja, da se je kak porednež pošalil z Vami, a Vi ste sprejeli stvar v dobrem zaupanju. Ne zamerite torej, ako Vam vračamo nam poslano predmete. Sprejmite izraz našega spoštovanja“. Podpisana: Predsednik in tajnik. — „No, nadaljuje Metka, vidiš, da te je imel kdo za norca! Jaz sem vedno govorila, da ti nisi za take stvari!“ Vladimir je zrl vedno na mizo; ni mogel razumeti, kakó bi ga bil mogel kdo imeti za norca, ko je vendar sam „preiskaval“ to zanimivo zadevo. Pavlica pocuka mater za roko. „Mati!“ zašepče, „tisti slikar, o katerem sem Vam pripovedovala...!“ — „Oh, saj je res!“ vsklikne Metka. „Čuješ! Vladimir!“ In sedaj pové jeznemu soprogu, da je stanoval v kopelji v isti hišici z njimi mladi slikar Milan, kateri se je zaljubil v Pavlico in v svojem mladeniškem ognju naslikal početno črko Pavličinega imena, kamor je le mogel, posebno pa na cvetlice, katere je pokladal na Pavličino okno. Sedaj se je zablistalo v Vladimirjevi glavi. Spomnil se je, da je prvo tako rožo našel on sam na oknu. — „Oj ti vražji človek! Ako bi ga imel pred seboj, strl bi ga, ker mi je napravil tako sramoto! Takoj jutri se vrnem v kopelji, da ga zadušim! se togoti Vladimir.

Sedaj začne jokati Pavlica. „Mili moj oče! Saj Milan nikakor ni mislel imeti za norca Vas; storil je le iz ljubezni do mene, ker mu je bilo vedno v glavi nesrečno moje ime. Prosim Vas oče! Odpustite mu!“ Vladimir se jezi, da njegova hči zagovarja človeka, katerega imenuje akademija poredneža. Pomirila pa ga je Metka. In ko mu je Pavlica povedala, kako jo Milan ljubi, da se je preselil za njimi v R. in da stanuje baš njim nasproti v podstrežju in da se ne upa stopiti pred očeta, dokler ne dobi svoje stalne službe, katero pričakuje od dne do dne, omehčalo se je Vladimirju srce, kajti pomislil je, kako je on sam snubil svojo Metko. Tega „poredneža“ pa je hotel poznati in ga ozmerjati. — še nocoj . . . Na to švigne Pavlica iz sobe in na mah se vrne z Milanom. Ko je Vladimir resnobno vprašal mladega slikarja, zakaj ga je tako osmešil, priznal je ta odkritosrečno svojo ljubezen, in povedal to, kar je že pravila Pavlica. Otroka sta se ljubila. Vladimir je pomislil na svoja mlada leta in . . . „jaz Vaju blagoslovjam!“ bil je sklep njegovemu „zmerjanju“ . . . Tako sta dobila najlepše božično darilo Pavlica — in Milan.

Oglas.

Tiskarna Dolenc sprejme učenca, zmožnega slovenskega in italijanskega jezika. Dotični moral je dopolniti 14. leto starosti in dovršiti I. razred gimnazija ali realke, ali vsaj z dobrim vspehom končati ljudsko šolo. Poblizje pri vodstvu tiskarne.

Pozor! Naznanjam sl. občinstvu, da sem odprl Via Lazzaretto vecchio št. 12 prodajalnico sadja in zelenjave. Prodajam tudi vino v steklenicah, mleko, smetano i. t. d. Obetam dobro postrežbo, ker imam veliko zalogo blaga I. vrste. Priporočam se sl. občinstvu za obilen obisk. Z velepoštovanjem 52—27 **Matevž Furlan.**